

A322 *Maria Janina Salmonowiczówna*

ur. 1912 r. w

zm. 1992 r. we Wrocławiu (pochowana we Wschowie, razem z matką)

córka Jerzego Henryka (A32)

mąż Józef Lutyński

dzieci: Henryk (ur. 1936 r., zm. 25.02.2011 r. w Warszawie); Bogdan (ur. 1937 r., zm. 2005 we Wrocławiu)

Maria Janina Salmonowicz (zdjęcie z ok. 1935 r.)

- w 1945 r. repatriowana wraz z synami i matką Anielą do Polski, osiedlona w m. Wschowa
- pracowała jako wychowawczyni w Państwowym Domu Dziecka we Wschowie – do przejścia na emeryturę w 1967 r.

Maria Janina z Salmonowiczów Lutyńska (zdjęcie z ok. 1960 r.)

- od 1968 r. mieszkała we Wrocławiu

Józef Lutyński, syn Symplicjusza i Pelagii z Koźmianów, ur. 20.09.1905 r. w zaścianku Kołowce pow. Postawy; urzędnik akcyzy w Postawach. Mianowany podporucznikiem za starszeństwem od 1.01.1932 r. W 1939 r. zmobilizowany do batalionu Korpusu Ochrony Pogranicza w Berezeczu. Zamordowany w 1940 r. w Charkowie; 1.11.2007 r. mianowany porucznikiem.

[*Księga cmentarna Charków [2003 r.] ISBN 83-916663-5-2 str. 307 Józef Lutyński*]

Państwowe Gimnazjum w Dziśnie: **Lutyński Józef** Lata nauki 1922 – 23 [dzisna.republika.pl]

Henryk Lutyński

Pułkownik Henryk Lutyński służbę wojskową rozpoczął 3 sierpnia 1953 roku jako słuchacz Wojskowej Akademii Technicznej. Po ukończeniu Akademii został skierowany do wykonywania zadań w Departamencie Uzbrojenia, w którym pełnił służbę do lutego 1969 roku na stanowiskach Pomocnika i Starszego Pomocnika Szefa Wydziału Prac Rozwojowych. Następnie rozpoczął służbę w Szefostwie Badań i Rozwoju Techniki Wojskowej na stanowiskach Starszego Oficera i Starszego Specjalisty w Oddziale Rozwoju Sprzętu Uzbrojenia i Radiolokacji. Służbę wojskową pułkownik Lutyński zakończył w dniu 28 sierpnia 1991 roku na stanowisku Głównego Specjalisty.

Pułkownik Henryk Lutyński był cenionym autorytetem w dziedzinie optoelektroniki i techniki noktowizyjnej. Podczas swojej wieloletniej służby prowadził kilkadziesiąt prac badawczo – rozwojowych i wdrożeniowych, wyniki których zostały z powodzeniem wprowadzone do Sił Zbrojnych. Przy jego współudziale powstały pierwsze w kraju systemy kierowania ogniem czołgów, między innymi: „MERIDA”, „ROZOGA” i „DRAWA”. Kierował realizacją pionierskich prac rozwojowych w obszarze urządzeń termowizyjnych i dalmierzy laserowych. Pułkownik Henryk Lutyński był koordynatorem wielu ważnych zadań z dziedziny optoelektroniki, dbając przy tym o rozwój polskiego przemysłu obronnego oraz współpracę pomiędzy zakładami przemysłowymi i instytutami naukowymi. Zwiększanie potencjału obronnego Rzeczypospolitej traktował zawsze jako swój największy patriotyczny obowiązek. Podczas służby wojskowej pułkownik Henryk Lutyński dał się poznać jako wychowawca wielu specjalistów z dziedziny optoelektroniki. Jako nauczyciel młodych oficerów Wojska Polskiego potrafił nie tylko przekazać im swoją bogatą wiedzę techniczną, ale także na trwałe zaszczerpić najwyższe wartości patriotyzmu i umiłowania Ojczyzny.

W okresie służby wojskowej był wyróżniany odznaczeniami państwowymi i resortowymi, w tym m.in.:

 Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski,

 Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi,

 Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem za Zasługi dla Obronności Kraju;

 Złotym i Srebrnym Medalem Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny.

Był również wielokrotnie wyróżniany przez Ministra Obrony Narodowej za osiągnięcia w obszarze techniki wojskowej. Wspominamy Go jako wspaniałego Człowieka, pełnego inicjatyw i pomysłów, potrafiącego twórczo inspirować nas do realizacji niełatwych i od-powiedzialnych zadań. Niejednokrotnie swoją postawą dawał przykład do rozwijania własnych umiejętności, dopingował do walki z przeciwnościami losu i problemami pojawiającymi się na drodze zawodowej. Zawsze cieszył się i gratulował, gdy ciężka praca przynosiła nam oczekiwane rezultaty. Wspominając Pana Pułkownika Henryka Lutyńskiego należy podkreślić, że był Oficerem troskliwym i wrażliwym na problemy innych. Był Człowiekiem wielkiego serca, skromnym, jednakowo traktującym wszystkich współpracowników, niezależnie czy nosili oni na swych naramiennikach stopień pułkownika, czy porucznika.

Bogdan Lutyński (zdjęcie z 1971 r.)

- absolwent Wydziału Elektrycznego Politechniki Wrocławskiej – mgr inżynier
- po studiach – pozostaje na uczelni jako pracownik naukowo-dydaktyczny; doktoryzuje się 16.04.1969 r. [praca doktorska p.t. „Badanie wpływu wody rozpuszczonej na wytrzymałość dielektryczną olejów mineralnych”, promotor: prof. Jerzy I. Skowroński]
- w latach 1990-1996 – prodziekan Wydziału Elektrycznego Politechniki Wrocławskiej
- odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej w 1998 r.